

[Socialministeren.]

Statistik, hvilket viser, at han ikke en Gang har læst Forhandlingerne i Folketinget, før han overtog Ordførerskabet i denne Sag; thi da vilde han Sp. 5664 i Folketingstidende kunne finde et langt Stykke, som jeg oplæste fra Frederiksberg Kommunes Regnskab for 1927—28, hvilket netop viser, hvilken kraftig Stigning der har været i Fattigudgifterne, en Stigning, som Administrationen paa Frederiksberg, hvor Arbejderne ellers ikke er overvældende mange, netop vil begrunde med den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald. Men for ikke paa Forhaand at vække nogen Uvillie hos de Partier, der danner Oppositionen mod den nuværende Regering, undlod jeg i mine Bemærkninger overhovedet at henvise til disse Partiers Nedsæringspolitik, den Politik, der blev drevet i 1927, da den ekstraordinære Understøttelse bortfaldt, idet jeg mente, at naar man gav en saa neutral og uimodsigelig Begrundelse som den, der blev givet i Lovforslagets Bemærkninger, vilde man ikke paa Forhaand rejse nogen Modstand, men samle sig i de forskellige Partier til Enighed om en saa lille, saa let overskuelig og saa selvfølgelig Sag, som denne synes mig at være.

Bækgaard: Det blev fremstillet baade af den højtærede Socialminister og af de Medlemmer, som har anbefalet Lovforslaget, som om der skulde ligge en virkelig Hjælp for de paagældende i et saadant Lovforslags Gennemførelse. Det maa meget betvivles, at dette er en virkelig Hjælp, naar Loven ikke efterfølges af andre Bestemmelser, Bestemmelser i Retning af, at de paagældende kan faa Støtte fra anden Side, eller at deres Arbejdsmuligheder vil blive bedre. Lovforslaget i og for sig mener jeg ikke er nogen Hjælp. Det er forkert at fremstille det, som om det er en Hjælp, der kan holde de paagældende borte fra Fattigvæsenet. Der er talt om, at de fleste føler det som en Skam at nyde Fattighjælp, og jeg tror ogsaa, det er Tilfældet. Men der ligger deri et moralsk Moment, som gør det betænkeligt Gang paa Gang, baade i Tide og i Utide, at vedtage en saadan Lov, saaledes at vi rent borteliminerer Forskellen mellem det at modtage det, vi kalder offentlig Fattighjælp, og det at holde sig udenfor. Jeg mener derfor, at der maa en bedre Begrundelse til, og at det er berettiget at stille det Spørgsmaal, om tidligere Love af denne Art har vist sig at have Evne til at formindske Antallet af de faste fattigunderstøttede. Om der kan be-

vises noget i den Retning, maa den offentlige Statistik jo kunne sige lidt om. Og paa den anden Side: naar man taler saa meget om, at Antallet har været saa stærkt stigende, mener jeg — naar vi ser bort fra, hvad nu ogsaa den højtærede Socialminister vilde se bort fra, at 80 Aars Dagen for Grundloven ikke er et tilstrækkeligt Grundlag for at vedtage et saadant Lovforslag —, at saa maa der være noget reelt, og det er det, jeg lyste efter. Man maa spørge, om der virkelig er Momenter, som kan betyde noget reelt. Er der ikke en Stigning? Har de senere Aars Vanskeligheder ikke bevirket, at der er kommet en Del flere ind under Fattigvæsenet? Nu sagde den højtærede Minister nok, at enhver vidste, at der overalt har været en Tilgang. Men jeg har dog haft Lejlighed til at se adskillige Meddelelser fra Kommuner, baade større og mindre Kommuner, som ikke har vist synderlig Tilgang af Folk under det offentlige Fattigvæsen, idet vi, som jeg nævnte før, har mange andre Maader, hvorpaa vi kan hjælpe dem, der er kommet i midlertidige Vanskeligheder. Man taler ogsaa om, at Hjælpen skal være en varig Hjælp. Men efter 1 Aars Forløb har Kommunerne jo overfor dem, der virkelig føler Trang til at holde sig udenfor Fattigvæsenet, den samme Frihed til at eftergive Hjælpen, som man nu vil give dem til Eftergivelse straks. Det skaber en Forskel paa dem, som har nydt Fattighjælpen før den bestemte Dato, og dem, der nyder den bagefter, og det er en af de Vilkaarligheder, som vi helst skulde se at undgaa i vor Lovgivning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Bækgaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Derefter foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af et Sindssygehospital i Augustenborg.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1205).